

Binnen de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap hebben enkele fracties de behoefte om vragen en opmerkingen voor te leggen over de brief van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap d.d. 8 juni 2016 over het ontwerpbesluit tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 onder meer in verband met een andere bekostigingswijze van het wetenschappelijk onderzoek (Kamerstuk 31 288, nr. 542).

De voorzitter van de commissie,
Wolbert

Adjunct-griffier van de commissie,
Arends

I. Vragen en opmerkingen uit de fracties

De leden van de VVD-fractie hebben het voorstel met belangstelling bestudeerd. Zij hebben gelezen dat «de middelen bedoeld zijn ter ondersteuning van profilering op onderzoek dat bijdraagt aan de Nationale Wetenschapsagenda en blijven bij de instellingen.» Dit principe wordt door de genoemde leden ondersteund. Wel vragen zij waarom de bepaling vooraf dat er «geen herverdeling tussen universiteiten» plaatsvindt passend is bij een onderzoeksfinanciering die berust op een wetenschapsagenda, nu nog onbekende speerpunten daarin, samenwerking met de Kenniscoalitie en daarbij horende mogelijke anders benodigde allocatie van investeringsmiddelen tussen universiteiten.

De leden van de SGP-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het ontwerpbesluit. Zij hechten aan een stabiele onderzoeksfinanciering, maar zijn van mening dat de bestedingsvrijheid ten aanzien van de eerste geldstroom niet beperkt dient te worden als gevolg van de voorgestelde wijziging.

Deze leden lezen dat de vrije ruimte die ontstaat als gevolg van het maximeren van de bekostigingsparameter bedoeld is ter ondersteuning van de Nationale Wetenschapsagenda. Deze leden vragen een toelichting op het ondersteunende karakter. Kan het kabinet bevestigen dat deze middelen niet alleen binnen de eerste geldstroom blijven, maar dat instellingen ook de vrijheid behouden deze middelen uiteindelijk naar eigen inzicht in te zetten?

De leden van de SGP-fractie vragen hoe de wens om de aansluiting op de Nationale Wetenschapsagenda te versterken, zich verhoudt tot de analyse van de Koninklijke Nederlandse Academie voor Wetenschappen over wetenschappelijke signaalgebieden, die onder druk staan en extra aandacht verdienen. Zij vragen in hoeverre de regering onderkent dat deze signaalgebieden juist verder onder druk kunnen komen door een versterkte inzet op nationale thema's, zoals op basis van de topsectoren en de wetenschapsagenda. Zij wijzen bijvoorbeeld op het signaalgebied Nederlands recht, waarop ook binnen de structuur van de wetenschapsagenda nauwelijks aansluiting te vinden is. Hoe wordt uitwerking gegeven aan de aanbeveling om juist de signaalgebieden voorrang te geven, zo vragen de voornoemde leden.